

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319200505
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8319200505.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa, v spore žalobcu: E. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XXX, XXX XX D. proti žalovanému: I. C. J., nar. XX.X.XXXX, advokát, so sídlom G. XXXX, XXX XX D., W.: XXX XXX XX, o zodpovednosť za škodu s prísl. o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 9C/5/2019-147 zo dňa 07.12.2021 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

- I. Súd žalobu o zaplatenie 292,- eur zamietla.
- II. Súd žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 415, § 420 ods. 1, § 424, § 438 ods. 1, § 442 ods. 1, 3 OZ, § 1 ods. 1, 2, § 18 ods. 2, § 23 ods. 1, Zákona o advokácii a § 252, § 255 CSP.

3. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že sa zaoberal podanou žalobou ako žalobou o náhradu škody, ktorú charakterizoval žalobca ako úmyselné konanie zo strany žalovaného proti dobrým mravom, a to v súvislosti s konaniami, ktoré prebiehali pred Okresným súdom v Humennom v konaní o rozvod manželstva žalobcu s bývalou manželkou, v konaní o zrušenie spoločného nájmu k bytu a v konaní o vyporiadanie BSM. Vychádzal zo základných predpokladov zodpovednosti za úmyselné konanie proti dobrým mravom, t.j. konanie škodcu v rozpore s dobrými mravmi, vznik škody, príčinná súvislosť medzi vznikom škody a konaním škodcu a zavinenie vo forme úmyslu. Zaoberal sa námietkami a dôvodmi, ktoré videl žalobca v tom, že má nárok na náhradu škody od žalovaného, ktorý v konaniach, ktoré prebiehali pred týmto konaním, pôsobil ako advokát exmanželky žalobcu, E. T. Suma, ktorú uplatnil žalobca, predstavovali spolu výdavky za súdny poplatok, za pohonné hmoty súvisiace s dopravou na konania, ktorých sa zúčastnil, poštovné (konania prebiehali na Okresnom súde v Humennom pod sp. zn. 21C/463/2015, 18C/225/2016 a 11C/386/2015). Z dôkazov, ktoré mal súd prvej inštancie k dispozícii, dospel k záveru, že neboli splnené zákonom stanovené podmienky pre zodpovednosť za škodu úmyselným konaním zo strany žalovaného. Žalovaný v predošlých konaniach vykonával povolanie advokáta pre klientku a v tejto súvislosti pri výkone advokáta, ktorú má vykonávať odborne, v záujme klienta, vychádzal z pokynov klienta pri výkone jednotlivých služieb právnej pomoci. Okrem toho nároky, ktoré uplatnil žalobca súviseli s hotovými výdavkami spojenými s účasťou na konaniach pred súdom a všetky tri vyššie spomenuté konania skončili právoplatne s tým, že v rámci nároku na náhradu

trov konania bolo možné zo strany žalobcu nárok uplatniť a bolo na konajúcom súde, či tieto výdavky mu prizná ako nárok na náhradu trov konania. Pôvodne v žalobe žaloval aj svoju bývalú manželku, neskôr však zobral žalobu späť s poukazom na jej veľmi zlý zdravotný stav. Pokiaľ naliehal na to, že je potrebné zisťovať zdravotný stav zo strany súdu, vo vzťahu k jeho bývalej manželke, na to súd nevidel dôvod, keďže už v čase, keď rozhodoval o veci, nebola stranou sporu (okrem toho nedala súhlas na to, aby sa takéto informácie zisťovali). V konečnom dôsledku nemali žiaden vplyv pre posúdenie nároku na náhradu škody. Žalovaný navrhol pripojiť spisy Okresného súdu v Humennom, ktoré uviedol pod spisovými značkami, ale súd prvej inštancie nevidel k tomu dôvod, keďže z jeho činnosti výsledok sporov v týchto konaniach mu bol známy. Preto žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že nepriznal nárok na náhradu trov úspešnej strane, teda žalovanému napriek tomu, že v podstate žalobca v konaní úspešný nebol.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie, zastáva názor, že nárok bol dôvodný. Vyčítal žalovanému, že úmyselne uvádzal v predošlých konaniach nepravdy voči jeho osobe, osočoval ho, nikdy nebol manželke neverný, rovnako ako nepoužíval žiadne vulgárne výrazy na jej osobu a obeťou je v podstate on. Preto navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie. Pripojil vyjadrenia bývalej manželky v konaní pod sp. zn. 4CoP/21/2017, v ktorom konaní rovnako bývalú manželku zastupoval žalovaný.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril, uviedol, že odvolanie je nezrozumiteľné, nedôvodné a nespĺňa zákonom stanovené podmienky ako má zniet' odvolanie strany sporu. Opäť zdôraznil, že konania, na ktoré poukazyval žalobca sú právoplatne skončené. V konaniach vystupoval ako advokát svojej klientky, a preto bol povinný postupovať podľa jej pokynov. Žaloba znela na nárok zo zodpovednosti za škodu, čo však žalobca v konaní nepreukázal. Navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

6. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Trval na svojich argumentoch s tým, že advokát mal vedomosť o psychických problémoch manželky. V tomto konaní boli na začiatku podané rovnaké vyjadrenia tak v mene žalovaného, ako aj bývalej žalovanej E. T., voči ktorej zobral žalobu späť a je zrejmé, že išlo o manipuláciu. Trval na tom, aby bolo žalobe vyhovené. V predošlých konaniach neboli akceptované žiadne námietky žalobcu, preto tieto považuje za nezákonné.

7. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v § 378, § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dôsledne zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutkových zisteniach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

8. Z obsahu spisu možno zhrnúť nasledujúce skutočnosti. Manželstvo žalobcu a pani E. T. bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 21C/463/2015 zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12.11.2015. Zároveň súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Proti rozsudku žalobca sa vzdal práva na podanie odvolania voči nemu. Návrh na rozvod manželstva podala pani E. T., ktorá ho podpísala, (tento návrh priložil žalobca s svojmu podaniu zo dňa 13.03.2019), v ktorom uviedla, že ihneď po uzatvorení manželstva sa začali problémy a hádky kvôli názorovým rozdielom, správaniu manžela a jeho ľahostajnému vzťahu k deťom. Manžel jej spôsoboval psychické, ale aj fyzické utrpenie ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, rôznymi vyhrázkami, vyvolávaním strachu alebo stresu, citovým vydieraním alebo iným správaním, čím malo byť ohrozené jej psychické a tiež fyzické zdravie. V návrhu tiež uviedla, že manžel odmieta prispievať na spoločnú domácnosť a má intímnu známosť, o čom jej povedal.

9. Žalovaný sa k rozvodu vyjadril, že XX rokov prežitých v manželstve považuje za zmysluplné aj napriek nezhodám. Ďalej uviedol, že je krivo obvinený z intímnej známosti, že intímnu známosť nemá. Na pojednávaní o rozvode manželstva E. T. uviedla, že dala trestné oznámenie na políciu, pretože bola napadnutá a manžela sa bojí. V odpovedi na výzvu v tomto konaní zo dňa 05.11.2015 spísanej žalovaným ako právnym zástupcom E. T. sa uvádza, že E. T. sa posledné dva roky zamyká a že manžel jej nadáva a psychicky týra a že ju napadol dvakrát.

10. Zo záznamu o podaní oznámenia zo dňa 01.12.2015 vyplýva, že E. T. za účelom podania oznámenia o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu k veci uviedla nasledovné: „Býva na horeuvednej adrese a je na starobnom dôchodku. K veci uvádza, že v súčasnosti už je rozvedená a jej bývalý manžel E. E. úmyselne narúša s menovanou občianske spolunažívanie schválnosťami, nakoľko mu všetko vadí, stále do menovanej vyrýva a stále si hľadá nejakú zámienu, aby sa s ňou mohol hádať. Menovaná dodáva, že jej bývalý manžel E. E. ju nikdy fyzicky nenapadol, jedná sa o verbálny konflikt. Potvrdenie o oznámení si nežiada, ale žiada, aby o výsledku šetrenia bola riadne upovedomená.“

11. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 18C/225/2016 zo dňa 12.04.2018 súd zrušil právo spoločného nájmu žalobcu a E. T. k družstevnému bytu č. XX, vchod X, na prízemí v bloku C. na ulici T. XXXX/X v D. a súd uložil žalobcovi povinnosť vypratať byt do 30 dní potom, ako mu bude zo strany E. T. zabezpečený náhradný byt. V treťom výroku rozsudku súd vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. Súd mal v tomto konaní za preukázané, že žalovaný má narušené vzťahy aj so svojimi dcérami, z výpovede dcéry E. vyplynulo, že rodinné vzťahy sú narušené práve kvôli povahe a správaniu sa žalobcu voči E. T., ktorý žalobkyňu dlhé roky ponižoval, bol voči nej výbušný, dopúšťal sa voči nej podľa jej názoru psychického týrania. V konaní neboli žiadnou zo strán sporu predložené žiadne relevantné dôkazy, ktoré by preukázali psychické, resp. fyzické týranie niektorej strany sporu a súd neprihliadol v tomto smere ani na svedeckú výpoveď dcér strán sporu, nakoľko sa jednalo o ich subjektívny názor a ich osobné vnímanie rozporov medzi stranami sporu. Súd tiež vyhodnotil, že postavenie samotných strán sporu v danej veci je prakticky zhodné v tom, že obaja v byte bývajú, obaja sa podieľajú na úhradách nákladov spojených s predmetným bytom a svoju bytovú otázku nemajú vyriešenú, obidvaja sú osobami s ťažkým zdravotným postihnutím, sú poberateľmi dôchodku. Proti tomuto rozsudku odvolanie nebolo podané žiadnou zo strán sporu.

12. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 11C/386/2015 zo dňa 27.06.2019 súd vysporiadal bezpodielové spoluvlastníctva manželov. Keďže žiadna zo strán sporu nepodala voči rozsudku odvolanie, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.07.2019. V odôvodnení tohto rozsudku sa súd vyporiadal s námietkami žalobcu, ktorý uvádzal, že údaj na rozhodnutí Sociálnej poisťovne zo dňa 19.03.1996 o tom, že „celková doba zamestnania je XX rokov“ je nesprávny a sfaľovaný, pričom súd poukázal na vtedajšiu právnu úpravu zákona o sociálnom zabezpečení, z ktorej vyplýva, že ak zamestnanie trvalo aspoň rok, započítavajú sa doňho náhradné doby, pričom pri E. T. do úvahy mohli pripadať doba nezamestnanosti, doba, po ktorú sa rodič staral o dieťa do troch rokov veku, ale aj doba, po ktorú mal občan nárok na nemocenské, peňažnú pomoc v materstve a podporu pri ošetrovaní člena rodiny, doba, pokiaľ v tomto čase zamestnanie trvalo. V tomto súdnom konaní súd žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

13. Z doručeného uznesenia Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície Y. V.: C. zo dňa 29.03.2021, ktorým príslušný vyšetrovateľ podania žalobcu o oznámení spáchania trestných činov marenia spravodlivosti podľa § 334 Trestného zákona, krivého obvinenia podľa § 345 Trestného zákona a krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 Trestného zákona vyplynulo, že bolo odmietnuté, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplynulo, že žalobca už dňa XX.XX.XXXX podal na svoju bývalú manželku trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu krivého obvinenia, ktorého sa mala dopustiť tým, že v návrhu na rozvod a taktiež pri pojednávaní o tomto návrhu uvádzala nepravdy o tom, že ju mal bývalý manžel počas manželstva fyzicky napádať, mal ju psychicky týrať a že ma intímnu známosť. O tomto trestnom oznámení bolo rozhodnuté uznesením zo dňa XX.XX.XXXX tak, že trestné oznámenie bolo odmietnuté, pretože nebolo preukázané, že by k spáchaniu takéhoto trestného činu došlo. Žalobca tiež dňa XX.XX.XXXX podal trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť E. T. a jej advokát - žalovaný, tým, že v konaní sp. zn. 11C/386/2015 predložili sfaľované rozhodnutie a osobný list dôchodkového poistenia, pričom o tomto trestnom oznámení bolo rozhodnuté uznesením zo dňa XX.XX.XXXX tak, že bolo odmietnuté, pretože nebolo preukázané, že by k spáchaniu takéhoto trestného činu došlo.

14. Z odôvodnenia uznesenia zo dňa 29.03.2021 ďalej vyplýva, že nebola zistená, aby sa E. T. a jej advokát - žalovaný z niektorých trestných činov svojím konaním dopustili. Z podaní E. T. nevyplýva, že by chcela spôsobiť trestné stíhanie žalobcu, pričom táto v konaniach nevystupovala ako svedok, ale ako strana sporu, a preto sa nemohla dopustiť trestného činu krivej výpovede a krivej prisahy.

15. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii (ďalej len ako „zákon o advokácii“) advokácia pomáha uplatňovať ústavné právo fyzických osôb na obhajobu a chrániť ostatné práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb (ďalej len „klient“) v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, so zákonmi a s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Výkon advokácie je zastupovanie klientov v konaní pred súdmi, orgánmi verejnej moci a inými právnymi subjektmi, obhajoba v trestnom konaní, poskytovanie právnych rád, spisovanie listín o právnych úkonoch, spracúvanie právnych rozborov, správa majetku klientov a ďalšie formy právneho poradenstva a právnej pomoci, ak sa vykonáva sústavne a za odmenu (ďalej len „právne služby“).

16. Podľa ust. § 424 Občianskeho zákonníka za škodu zodpovedá aj ten, kto ju spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

17. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejednáva vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadom akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený, ale aj povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

18. Odvolací súd v konaní relevantne posudzuje konkrétne dôvody uvádzané v odvolaní, a to či bol zistený skutkový stav správne a úplne a či sa aplikovali správne príslušne právne predpisy, pričom v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument, ale na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR II. ÚS/78/2005).

19. Žalobca, po čiastočnom späťvzati žaloby voči bývalej manželke a úprave sumy, ktorú podanou žalobou uplatnil, domáhal sa náhrady škody proti žalovanému, ktorý zastupoval v troch súdnych konaniach klientku - exmanželku žalobcu, ako advokát. Dôvodom mali byť vyjadrenia na osobu žalobcu v konaniach pred súdom, v rozpore s dobrými mravmi.

20. Advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou. To znamená, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné.

21. Advokát nezodpovedá za škodu, ak na pokyn klienta, poučeného o možných dôsledkoch, zvolí z možných procesných stratégií (kde všetky nesú určité riziká) tú, ktorá v dôsledku okolností, ktoré advokát nemohol vopred poznať ani ovplyvniť. (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 27. 9. 2017, sp. zn. 25 Cdo 1734/2016).

22. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku 1. inštancie, že žalovaný, ktorý vykonával svoje povolanie v zmysle vyššie uvedených zásad, nie je pasívne legitimovaný pre uplatnenie nároku na náhradu škody. Navyiac nárok žalobcu označeného ako „škoda „ v skutočnosti predstavuje trovy konania v rámci v právoplatne skončených konaní, o ktorých bolo už rozhodnuté.

23. Podľa novej právnej úpravy (§ 251 CSP) sa za trovy konania považujú také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania (§ 156 CSP) do jeho skončenia (právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí), (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 26. 9. 2019, sp. zn. I. ÚS 207/2019).

24. Požiadavku strany sporu, aby sa jej priznala náhrada trov konania, je potrebné uplatniť, spravidla pred rozhodnutím vo veci samej. O trovách konania musí súd rozhodnúť vždy, ak sa konanie končí. <<https://www.najpravo.sk/judikatura/obcianske-procesne-pravo/trovy-konania/rozhodnutie-o-trovach-konania-a-rozhodnutie-o-nahrade-trov-konania.html>> Vo všetkých konaniach, ktorých stranou sporu bol žalobca a na druhej strane vystupovala jeho bývalá manželka, rozhodnutie súdu obsahovalo aj výrok o trovách konania. Keďže ide o právoplatne skončené spory, nie je možné zmeniť výrok o trovách konania a opakovane o nároku rozhodnúť.

25. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu 1. inštancie ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Keďže v odvolacom konaní mal úspech žalovaný a žalobca nebol úspešný, odvolací rozhodol tak, že nárok na náhradu trov konania priznal žalovanému v rozsahu 100 % voči žalobcovi.

27. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasnený skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu, uvádzaných účastníkmi konania (Ruiz Toria c. Španielsko z 09.12.1994, séria A č. 303-A, str. 12, § 29). Ústavný súd SR vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné vyjadriť sa k ostatným dôvodom odvolania, nakoľko tieto pre rozhodnutie vo veci samej boli bez významu.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).